

דף מקורות

ספר ויקרא פרקים י"א-ט"ו דיני טומאה וטהרה

צרעת כלשון הרע והוצאת שם רע

1. תלמוד בבלי ערכין טו עמוד ב:

אמר ריש לקיש מאי דכתיב (ויקרא יד, ב) זאת תהיה תורת המצורע זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע

2. שמות ד', א-ז:

ויען משה ויאמר והן לא-יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא-נראה אליה ה'... ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשגלג. ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוצאה מחיקו והנה-שבה כבשרו.

3. רש"י שם, ו:

דרך צרעת להיות לבנה: "אם בהרת לבנה היא". אף באות זה רמז לו שלשון הרע סיפר באומרו "לא יאמינו לי". לפיכך הלקהו בצרעת כמו שלקתה מרים על לשון הרע

4. רש"י הירש ויקרא י"ג, א:

מכאן ואילך, כל נגע צרעת הפוגע באדם מישראל יזכיר לו מאורע זה שאירע למרים, והדבר יביא אותו לשמירה מדוקדקת על ההלכות הנוגעות לעניין. נמצא שכל נגע צרעת יש לראותו כעונש על עוול חברתי; ושהסגר מחוץ למחנה - מחוץ לתחום הלאומי שמסביב למקדש התורה - אין כל מטרה או סיבה מלבד "הקלם": להביא בלב אדם את ההכרה על היותו בלתי ראוי.

שני סיפורי צרעת במקרא

5. מלכים ב' ה', יד-כז

יד ויירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר. טו וישב אל-איש האלהים הוא וכל-מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי כי אין אלהים בכל-הארץ כי אם-בישראל ועתה קח-נא ברכה מאת עבדך. טז ויאמר חי-ה' אשר-עמדתני לפניו אם-אקח ויפצר-בו לקחת וימאן. יז ויאמר נעמן ולא יתן-נא לעבדך משא צמד-פרדים אדמה כי לוא-יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם-לה'. יח לדבר הזה יסלח ה' לעבדך בבוא אדני בית-רמון להשתחות שמה והוא נשען על-ידי והשתחויתי בית רמון בהשתחויתי בית רמון ויסלח-נא ( ) ה' לעבדך בדבר הזה. יט ויאמר לו לה' לשלום וילה מאתו כברת-אָרץ. (ס) כ ויאמר גיחזי נער אלישע איש-האלהים הנה חשף אדני את-נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר-הביא חי-ה' כי-אם-רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה. כא וירדה גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום. כב ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני-נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה-נא להם כפר-כסף ושתי חלפות בגדים. כג ויאמר נעמן הואל קח כפריים ויפרך-בו ויצר כפריים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל-שני נעריו וישאו לפניו. כד ויבא אל-העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את-האנשים וילכו. כה והוא-בא ויעמד אל-אדניו ויאמר אליו אלישע מאן (מאין) גיחזי ויאמר לא-הלך עבדך אנה ואנה. כו ויאמר אליו לא-לבי הלך כאשר הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את-הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות. כז וצרעת נעמן תדבק-בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשגלג.

6. דברי הימים ב' כ"ו, טז-כא:

טז וכחזקתו גבה לבו עד-להשחית וימעל בה' אלהיו ויבא אל-היכל ה' להקטיר על-מזבח הקטרת. יז ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים לה' שמונים בני-חיל. יח ויעמדו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר לה' כי לכהנים בני-אהרן המקדשים להקטיר צא מן-המקדש כי מעלת ולא-לך לכבוד מה' אלהים. יט ויזעף עזיהו ובקרו מקטרת להקטיר ובזעפו עם-הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית ה' מעל למזבח הקטרת. כ ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל-הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם-הוא נדחף לצאת כי נגעו ה'. כא ויהי עזיהו המלך מצרע עד-יום מותו וישב בית החפשות (החפשיית) מצרע כי נגזר מבית ה' ויותם בנו על-בית המלך שופט את-עם הארץ.